

ji schválilo, smluvivši se o tom se zastupitelstvem okresním, ukazuje to zřejmě na to, že úmluva musila právě obsahovati ustanovení o tom, jak mají býti záležitosti (některé jich části) spravovány, tedy o způsobu této společné správy. Jedním pak ze způsobů správy určitého obmezeného kruhu společných záležitostí jest zřízení zvláštního společného ústavu. Chtěly-li tedy obce ke správě určitých společných záležitostí zříditi zvláštní ústav, podléhalo zřízení takového ústavu schválení místodržitelství po dohodě se zastupitelstvem okresním, na jehož místo nastupuje od účinnosti zák. č. 125/27 Sb. schválení zem. úřadu po slyšení okr. výboru (§ 99 odst. 2 cit. zák.). Vyložili-li se ustanovení § 93 čes. obec. zřiz. tímto způsobem, pak není ovšem s ním v nižádném rozporu shora již cit. ustanovení § 95, neboť jen zřizování orgánů ústavů se schválením býv. místodržitelství nebo nyní zem. úřadu zřízených a vyměření působnosti těchto orgánů bylo ponecháno obcím a v případě neshody jich okr. výboru.

Je-li však správným názor žal. úřadu, že § 95 nezavádí nějaký jiný, od § 93 čes. ob. zřiz. odchylný způsob spojování obcí, a bylo-li — jak shora doličeno — i ke spojení obcí ke společným ústavům za účelem správy některých záležitostí třeba schválení býv. místodržitelství, resp. nyní zem. úřadu, které však v daném případě uděleno nebylo, pak právem vyslovily adm. úřady, že usnesení kuratoria jatek o převzetí, zúrokování a umoření zápůjčky 50.000 Kč jest zmatečné, ježto kuratorium po právu vůbec neexistuje, není-li úmluva obcí A., J. a D. o zřízení společných jatek právně účinnou.

Z toho plyne jednak, že stížnost obce A. jest bezdůvodná, jednak že stížnost kuratoria společných jatek je nepřipustná, poněvadž tento sbor po právu vůbec neexistuje a nelze mu proto přiznati oprávnění vystupovati ať jako strana, ať jako orgán strany před tímto soudem.

Č. 11.903.

Stavební právo (Čechy): I. * Nedostatek podpisu souseda na protokole o stavební komisi, konané podle § 36 stav. řádu pro Čechy (zák. č. 5/1889 z. z. čes.), neopravňuje sám o sobě stavební úřad k úsudku, že soused námitky, do protokolu zapsané, při komisi nevznosl. — II. Obec má právo uplatňovati v instanční cestě, že určité rozhodnutí vyššího úřadu stavebního je v rozporu s platným plánem polohy.

(Nález ze dne 10. května 1935 č. 15.659/35.)

P r e j u d i k a t u r a: ad II. Boh. A 4850/25; 3080/24.

V ě c: Město K. a František J. v K. (adv. Dr. Jan Gronych z Kolína) proti zemskému úřadu v Praze o rekursní legitimaci ve věci stavební.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: Usnesením z 30. května 1932 nevyhověla měst. rada v K. na základě komis. řízení z 27. května 1932 žádosti Antonína T. a Marie

L. o povolení k zřízení střechy šikmé místo rovné na domku postaveném na parcele č. . . , a to s odůvodněním, že novostavba má být podle zastavovacích podmínek obsažených v platném stav. povolení sdruženým půldomkem k povolenému (a již postavenému) půldomku na sousední parcele Frant. J.; ježto pak tento dům má v části, přilehlé ke stavbě žadatelů, střechu rovnou, není možno — má-li být vyhověno podmínce stav. povolení — povolit vysokou střechu šikmou:

Zem. úřad v Praze v cestě instanční nař. výměrem zamítl odvolání města K. a Frant. J. proti rozhodnutí okr. úřadu v Kolíně, jímž bylo žádosti stavebníků vyhověno, a to v podstatě z těchto důvodů: Obec může jako rekurentka ve stav. řízení vystupovati pouze jako soused nebo jako majitelka a správkyň veřejného statku. Pak má však v řízení stavebním stejné postavení jako jiní interese. V protokole z 27. března (recte 27. května) 1932 nejsou uvedeny důvody, proč zástupci obce nedoporučují žádosti stavebníků vyhověti, a protokol není těmito zástupci podepsán. Je tedy obec se svými námitkami jako soused nebo správkyň veřejného statku prekludována. Zájmy estetické nemůže však obec vůbec jako strana před vyššími stav. úřady hájiti, neboť není k tomu legitimována. Bylo tudíž nutno stížnost obce zamítnouti pro nedostatek legitimacy. Námitky Frant. J., obsažené v odvolání jsou prekludovány, neboť podle § 36 stav. řádu je soused povinen při komis. jednání dáti své prohlášení do protokolu a podepsati je. Protokol v daném případě není sousedem podepsán a anonymní vyjádření sousedů v protokole sepsané nelze pokládati za projev Frant. J. Tím, že při sepisování protokolu nebyl Frant. J. přítomen, zmařil své procesní právo strany v tomto řízení.

Jednaje o stížnostech, musil nss postavit na jisto, že nař. rozhodnutí zamítlo odvolání dnešních st-lů pouze z formálních důvodů a nezabývalo se vůbec meritorním přezkoumáním rozhodnutí nižšího správního úřadu (okr. úřadu v Kolíně). Vzhledem k tomu míjejí se stížnosti svým cílem, pokud se obírají otázkou, zda právem či neprávem mohlo být vyhověno žádosti dnešních zúčastněných stran o povolení ke stavebním změnám na jejich stavbě. Námitky týkající se merita věci jsou proto vzhledem k tomu, že žal. úřad o nich nerozhodoval, s hlediska § 5 zákona o ss nepřipustnými. — — —

Nař. rozhodnutí opírá svůj výrok, jímž zamítlo odvolání města K., o dva důvody: nepřiznalo jednak stěžující si obci legitimaci k tomu, aby před vyššími úřady stavebními hájila zájmy estetické, jednak prohlásilo jiné námitky odvolání za prekludované, ježto obec je neuplatnila řádně v protokolu o komisionálním řízení, jež o žádosti stavebníků bylo konáno, při čemž podotklo, že protokol o jednání sepsaný není zástupci obce podepsán.

Proti názoru v nař. rozhodnutí vyslovenému, že obci nepřísluší podle stav. řádu pro Čechy (zák. č. 5/1889 z. z. čes.) hájiti před vyššími úřady zájmy krasochuti (estetiky), stížnost žádných námitek neformuluje.

Stížnost města K. však namítá, že nař. rozhodnutí je nejasné a že nelze z něho seznati, které výtky odvolání pokládá za prekludované. V této formulaci nutno námitku uznati za bezdůvodnou, neboť žal. úřad

svým výrokem, že obec, pokud by »v této stav. záležitosti hodlala uplatňovati svá práva strany v relacích výše uvedených (scilicet jako soused nebo majitelka a správkyň veřejného statku), je se svými námitkami prekludována«, dal zřetelně najevo, že pokládá veškeré výtky odvolání za prekludované, pokud právě netýkají se estetických zřetelů, k jichž uplatňování upírá stěžující si obci v rekursním řízení vůbec legitimaci.

Na druhém místě vznáší stížnost města K. námitku, že žal. úřad, přiznav obci postavení strany v řízení stavebním pouze jakožto sousedu nebo majiteli a správci veřejného statku, přehlíží, že stěžující si obec hájila v odvolání své právo na výkon samostatné působnosti obecní ve věcech stavebních, a to tím, že uplatňovala právo i povinnost vyplývající z povolení parcelačního, které vydalo obecní zastupitelstvo a jež nabylo právní moci.

Nss musel tuto námitku stížnosti uznati důvodnou.

St-lka dovolávala se již v odvolání proti rozhodnutí okr. úřadu svého práva, jež nabylo z pravoplatného povolení parcelačního. Rozdělení pozemků na místa stavební (parcelaci) kvalifikuje stav. řád pro Čechy ve svém § 10 jako způsob »upravení« místa a v §§ 12 a 13 staví důsledně plán upravovací a rozdělovací do jedné řady, kdežto v §§ 11 a 14 oba tyto plány přímo ztotožňuje, používaje výrazu »plán rozdělovací k označení obou. Je-li rozvržení pozemků na místa stavební podle vůle zák. stavební »úpravou« čili »regulováním«, pak dlužno i na parcelaci vztáhnouti vše to, co platí pro regulaci (srov. Boh. A 3080/24). V tomto směru nss ustáleně judikuje (srov. Boh. A 4850/25), že obec má právo uplatňovati, že určité stav. rozhodnutí vyššího úřadu správního je v rozporu s platným plánem polohy.

Jestliže tedy žal. úřad o příslušné námitce odvolání odepřel meritorně vůbec jednati, pak dopustil se porušení zákona. Z nař. rozhodnutí ovšem vyplývá, že žal. úřad řadil patrně i námitku odvolání, jež byla čerpána z pravoplatného parcelačního povolení, mezi ony námitky, jež musí býti pod následky prekluse uplatněny při komis. řízení. Tu však žal. úřad přehlédl, že obec neměla při komis. řízení, při kterém právě bylo z platného povolení na rozdělení pozemků vycházeno, vůbec podnětu k podobné obraně.

Vzhledem k tomu slušelo nař. rozhodnutí, pokud se týká stěžující si obce, zrušiti pro nezákonnost podle § 7 zák. o ss, aniž bylo možno zabývati se otázkou, do jaké míry odpovídá zákonu názor žal. úřadu, že obec je povinna v protokolu o komis. řízení přesně pod následky prekluse uvést své námitky jako soused nebo majitel a správce veřejného statku.

Odvolání druhého st-le, Fr. J., zamítl žal. úřad z důvodu prekluse, vysloviv názor, že soused, který nepodepíše protokol o komis. řízení, ztrácí právo své námitky v protokolu zapsané před vyššími správními úřady uplatňovati.

Stížnost právem vytýká nař. rozhodnutí v tomto směru nezákonnost. Podle § 36 odst. 2 stav. řádu má býti o komis. řízení, jež jest o stav.

žádosti (v daném případě o žádosti za polovení podstatné změny na schválených plánech podle § 41 stav. řádu) konáno, sepsán protokol, který má obsahovati krátký popis stav. návrhu, prohlášení stran, event. dohodu mezi nimi, znalecký posudek; protokol má býti ode všech účastníků podepsán. Vzhledem ke koncentrační zásadě, jež řízení stavební ovládá, má sepsání protokolu ten význam, že v dalším řízení není možno vznášeti námitky a připomínky, jež v protokole obsaženy nejsou. Podpis účastníků komis. řízení nemůže pak míti jiný smysl, než že tvoří důkaz, že účastníci řízení při komis. jednání nepřednesli nic jiného, nežli co je v protokole zapsáno. Z okolnosti však, že protokol není některým účastníkem podepsán, není možno činiti přímý závěr na to, že za prohlášením do protokolu pojatým nestojí, nebo že od něho ustupuje. Bylo by snad možno na to usuzovati z jiných skutečností, při čemž by nedostatek podpisu na protokolu mohl po případě tvořiti závažný indic.

Žal. úřad neuvádí však žádné skutečnosti, jež by připouštěly takovýto závěr, a také ze správních spisů podobné skutečnosti neplynou. Jako soused zúčastnil se totiž komis. řízení 27. května 1932 jediné dnešní st-l. V protokole je zapsáno prohlášení sousedovo. Žal. úřad ani výslovně netvrdí, ani ničím nenaznačuje, že by prohlášení sousedovo nepocházelo od st-le, nýbrž od jiné osoby. Ze skutečnosti, že jako soused účastnil se komis. jednání jediné st-l, plyne spíše opak. Svůj úsudek nemohl konečně žal. úřad založiti ani na obsahu odvolání st-lova, jež opakuje v podstatě tutéž obranu, která je zapsána v protokole o komis. jednání, právě tak jako z pouhého nedostatku podpisu st-lova na protokole nemohl usuzovati, že by prohlášení sousedovo nebylo bývalo učiněno st-lem, nebo že by st-l od něho byl ustoupil. Proto neprávem odepřel žal. úřad meritorní projednání odvolání st-lova a octl se svým výrokem o preklusi námitky, v odvolání vznesené, v roporu se zákonem.

Slušelo proto nař. rozhodnutí zrušiti podle § 7 zák. o ss i v té části, jež je napadena stížností Františka J.

Č. 11.904.

Dávky za úřední úkony: * Nárok na prominutí dávky za úřední úkon ve věcech správních podle § 6 zák. č. 53/1925 Sb. přísluší jen osobám fysickým.

(Nález ze dne 10. května 1935 č. 15.826/35.)

Věc: Spolek »Deutsche Akademie für Musik und darstellende Kunst« v Praze proti ministerstvu školství a národní osvěty o osvobození od dávky za úřední úkon.

Výrok: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

Důvody: Udělujíc stěžujícímu si spolku právo veřejnosti na školní léta 1932/1933 až 1936/37 předepsalo min. škol. tomuto spolku dávku za úřední úkon v částce 500 Kč podle zák. z 19. prosince 1932 č. 190 Sb. ve smyslu zák. ze 3. dubna 1925 č. 53 Sb. ve znění zák. ze 16. pro-